

Слово про слово

НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТІЯНСЬКА ГАЗЕТА WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Березень 2019 № 2 (72)

Істина, яка звільняє

Сьогодні люди скрізь бажать свободи. В багатьох точках світу натовпи кричать: «Свобода!».

Нещодавно я відвідав Всесвітню виставку і бачив експозиції величезних наукових стендів. І подумав про те, що незадовго до своєї смерті сказав Ейнштейн. «Я відчуваю, – сказав він, – ніби закутий в ланцюги. Ловлю лише відблиск реальності, який тут же зникає. Звільнитися б від кайданів мого інтелектуального нікчемі, тоді б я зміг зрозуміти Всесвіт, в якому живу».

Але сьогодні хочемо не тільки політич-

ної та інтелектуальної свободи, ми хочемо бути вільними від вимог моралі. Розмірковуємо про секс так, як раніше ніхто собі не дозволяв. Думаємо, що все це зробить нас щасливішими, але стаємо ще нещаснішими. І руйнуємо не тільки свою моральність, але й свої душі.

Говоримо, що хочемо позбутися забобів, невігластва і злиднів. Кажемо, що хочемо релігійної свободи. Є в світі люди, які хотіли б позбутися християнського впливу і релігійних символів. Вони хочуть звільнитися від цього «рабства». Вони закликають

прибрати Бога з життя народів.

Але наші предки мали іншу думку. Вони закликали до релігійної свободи, але не до свободи від релігії: «Блажен народ, у якого Господь є Бог ...» (Пс. 32:12). Якщо позбудемося Бога, чи благословить Він наш народ?

Святе Письмо вчить, що воістину в світі вільні лише ті люди, які пізнали, що Христос їхній Спаситель, Цар і Господь. Ісус Христос сказав: «... і пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!» (Ів. 8:32).

Що ж таке істина? Люди шукають її так само, як вони шукають свободу. Вчені шу-

кають істину в фізичному світі. Філософи шукають істину в житті людини. Психологи шукають істину в діях і реакції людського мозку. В кінці свого життя Гаутама Будда сказав: «Я все ще шукаю істину».

Але ось з'являється найбільший із людей. І перед Своїми сусідами і друзями Він проголошує: «Я є істина!» (Ів. 14: 6). Яка приголомшлива заява: «У Мені криється таємниця всієї істини – істини душевної, істини Всесвіту, суспільства, наукової істини, філософської істини, істини релігійної».

Секрет Всесвіту

Біблія говорить, що «Ним створено все» (Кол. 1:16) і «і все Ним стоїть» (Кол. 1:17). Є щось, що з'єднує все в світі воедино, – і вчені не можуть сказати, що ж це. І я знаю, що одного разу зрозуміємо, що вся таємниця світобудови – у Христі. Що якщо Він прибере Свою руку від нас хоч на п'ять секунд, то розвіємося в порошок. Він є Істина! Вся істина!

Ви, звичайно, можете відкинути істину і думати при цьому, що стали вільними. Можете сказати: «Я відкинув Ісуса Христа, відкинув Бога – і вже якось переживу це». Але скоро зрозумієте, що потрапили у ще більше рабство, ніж те, яке, як ви думали, було до цього.

Ви покінчили з внутрішніми конфліктами, комплексом провини, почуттям неповноцінності, страхами і невротами, і ваша так звана свобода – тепер ваш новий тягар.

Коли Христос сказав Своїм учням: «Я є істина» (Ів. 14: 6), Він або сказав правду, або Він брехав і був богохульником і обманщиком, який знав про Себе, що в Ньому нема істини. Або думав про Себе, що Він Бог, і різниці не відчував. Тоді Він психічно хворий – чоловік, який думає, що він Бог, але це насправді не так. Чому ж вірити? Вибирати вам. Ви повинні вирішити для себе, хто такий Ісус Христос – обманщик, хворий, що загордився, або ж той, ким Він Себе називав: Бог у плоті, кінцева реальність й істина Всесвіту. Але якщо Він – Бог й істина, і Він велить мені слідувати за Ним, просто нерозумно відмовлятися від цього.

Бог вимагає посвяти

Істина потрібна всім, а Христос є істина. Коли ви присвячуєте себе Йому, Він оновлює ваш розум найдосконалішим чином. Ви виявляєте новий вимір життя, якого раніше просто не помічали. Коли відкриваєте Христову Істину, життя наповнює світло. Все ваше внутрішнє життя починає світитися, і в нього приходять мир, радість і почуття захищеності, які може дати тільки Він.

Продовження статті на сторінці 2

Як пройти труднощі і проблеми?

і стати вільним. Вільним од чого? Тисячі думок не давали йому спокою. Він не розумів як вийти з важких обставин, які завели його в глухий кут.

«На що надіятися? Як мені бути? Як розв'язати ці проблеми?» – це був тихий монолог, який він пошепки проголошував з надією знайти відповідь. Але відповіді не було. Лише тиша, темна ніч та глибока криза з незрозумілими сценарієм і подальшим завершенням.

Багато хто, а можливо і кожна людина стикається з важкими ситуаціями у своєму житті. Смертельна хвороба, втрата коханої людини, банкрутство, проблеми в стосунках, внутрішні розлади, неприємності з дітьми, – це лиш мізерний перелік ситуацій, з якими можемо стикатися. В такі періоди часто засмучуємося і запитуємо себе: «Чому це трапилося зі мною? Чому саме я?»

На жаль, питання «ЧОМУ?» не є конструктивним, і навряд чи відповідь на нього зможе допомогти. Тому краще замінити його на питання «ЯК?», – «Як можу вийти з цієї ситуації? Як можу це змінити?» При такому формулюванні питання спрямуємо свої думки на пошук потрібних кроків, а хто шукає, той обов'язково знайде. В даній статті розглянемо деякі думки, які можуть допомогти пройти важкі життєві ситуації.

За вікнами давно панувала ніч, стрілки годинника показували початок нової доби. Навколо була тиша, здавалося, весь світ безтурботно спочивав у колисковій і бачив чарівні сні у яскравих фарбах. Лише він ніяк не міг заснути, хоча сильно бажав провалитися в сон

Вибори-2019: ідеологічна забарвленість кандидатів

орієнтацію кандидатів. Ще менше говорять самі претенденти на найвищу в державі посаду про своє місце в політичному спектрі.

Оцінювати ідейну спрямованість багатьох політиків в Україні може бути непросто, бо обіцянки і навіть програма партій та кандидатів у президенти часто не збігається з реальними справами. Більше того, заяви кандидатів мають у собі протиріччя (наприклад, обіцянки поєднання вільної економіки з соціальною політикою). Ідеологія є основою політичної дискусії та визначає напрямки роботи президента чи партії як мінімум на наступні 5 років. Аналіз цих ідейних позицій є необхідним для християн у контексті сучасних світоглядних викликів і небезпек, які стоять перед віруючими.

Аналітики з VoxUkraine зробили аналіз ідеології деяких політиків на основі їхніх заяв за 7 місяців 2018 року. Результати дослідження розмістили у вигляді «Політичного компасу» – системи координат, де зіставили 4 категорії і 2 шкали: горизонтальна (праві-ліві) вказує на економічні позиції (вільний ринок чи втручання держави в економіку); вертикальна шкала (авторитарні-ліберальні) визначає позиції щодо поглядів на мораль, суспільні норми, роль громадянина в суспільстві.

Кандидати, чиї заяви досліджувалися, перебувають більшою мірою в лівому спектрі.

Продовження статті на сторінці 2

Продовження статті на сторінці 2

Як пройти труднощі і проблеми?

Початок статті на сторінці 1

1. Живи баченням кращого майбутнього

Переважаю зосереджуємо свій погляд на тому, що зараз є проблемним. Але це не означає, що так, як є зараз, буде вічно. Потрібно вірити та очікувати позитивних змін у своїй кризі. Зиму змінює весна, ніч – ранок, а за будь-яким штормом приходиться штиль. Пригадай, чи були в тебе раніше не вирішені ситуації, в яких ти не розумів як діяти, але потім все владналося. Якщо так, тоді хай це буде гарним підтвердженням того, що криза не буде тривати завжди. Віруй у те, що все стане на свої місця.

2. Не будь самотнім

Коли людині важко, вона схильна ховатись у свою комірку, нікого не бачити та не чути. Це найгірша стратегія, яка тільки може бути. Для того, щоб пройти важкі часи, навпаки, потрібно бути з людьми, які зможуть підбадьорити та допомогти. Ідеально навіть шукати тих, хто колись побував у таких самих життєвих обставинах та гідно подолав їх. Ось що говорить про єдність цар Соломон у книзі Еклезіаст:

«Двом ліпше, ніж одному, бо за свою тяжку працю вони отримують добру нагороду. Коли один із них впаде, інший допоможе своєму товаришеві піднятися».

Один у полі не воїн, люди створені, щоби бути разом.

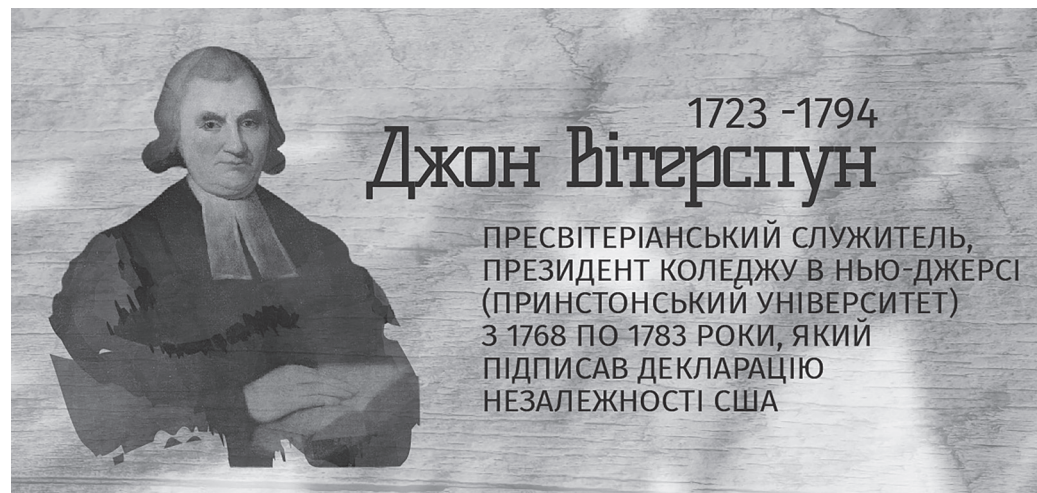
3. Прикладай зусилля

Є ситуації, які не проходять лише завдяки часу. Тому потрібно прикладати максимально зусиль, щоби покращити своє становище. Під лежачий камінь вода не тече. Потрібно покладатися на Бога, молитися про допомогу і максимально РОБИТИ все, що залежить від тебе. Потрібні гроші – працюй! Хочеш бути здоровим – біжи на стадіон. Є конфлікти з людьми – веді перемовини. Не надійся, що з часом все стане краще, якщо ти лежиш на дивані, переглядаючи серіали.

В житті є багато неприємних ситуацій, які засмучують нас, але в нашій волі зробити вибір як їх сприймати. Можна опустити руки та жалітися на життя й свою долю, а можна прийняти виклик та рухатися вперед, долаючи всі перешкоди. Головне пам'ятати, що з Богом можливо ВСЕ!!!

Олександр Лебедь

Служитель-наставник американської політичної еліти

1723 -1794

Джон Вітерспун

ПРЕСВІТЕРІАНСЬКИЙ СЛУЖИТЕЛЬ,
ПРЕЗИДЕНТ КОЛЕДЖУ В НЬЮ-ДЖЕРСІ
(ПРИНСТОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ)
З 1768 ПО 1783 РОКИ, ЯКИЙ
ПІДПИСАВ ДЕКЛАРАЦІЮ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ США

Джон Вітерспун (5 лютого 1723 – 15 листопада 1794) – американський пресвітеріанський служитель і батько-засновник Сполучених Штатів.

Обіймав посаду президента коледжу в Нью-Джерсі (1768-94; нині Принстонський університет). Його можна вважати правдивим наставником американської еліти, він привів до Христа і виховав цілу плеяду лідерів: одного Президента США (Джеймс Медісон), одного віце-президента (Аарон Бер), трьох суддів Верховного Суду, 10 членів Кабінету Міністрів, 12 губернаторів, 60 конгресменів (21 сенатор і 39 конгресменів), багатьох членів Конституційного Зібрання і

конгресменів штату. Він був делегатом від Нью-Джерсі на Другому Континентальному конгресі і єдиним священнослужителем серед підписантів Декларації незалежності (4 липня 1776 року). У 1789 році Джон Вітерспун керував Першою Загальною Асамблеєю Пресвітеріанської церкви Сполучених Штатів, на яку зібралося 188 делегатів, з яких 52 делегати були студентами цього відомого священика.

Духовність, громадянська і політична позиція Вітерспуна сильно вплинула на формування американського національного характеру, політичної і правової культури.

c4u.org.ua

Істина, яка звільняє

Початок статті на сторінці 1

Отже, Бог вимагає від вас однозначного рішення, посвячення, смирення, змін. Ісус сказав: «... Вам необхідно народитися згори» (Ів. 3: 7), – тільки так потрапите в Царство Небесне.

Коли приходите до Христа, Він дарує вам справжню свободу: «... Коли Син вас звільнить, то справді будете вільні» (Ів. 8:36).

У чому ж полягає ця свобода? По-перше, Він звільняє вас від покарання за гріх. Я б міг проповідувати з ранку до вечора, розповідаючи про те, що таке гріх. Але в тому нема потреби. Ви і самі знаєте, що ви грішили проти Бога.

Ми порушуємо заповіді Божі. Відкидаємо Його. Не відповідаємо Його вимогам. Ми – грішники. І через це відділені від Бога. Наш гріх ліг між нами і Богом – і Бог відвернувся і не чує нас. Можете посміятися над цим. Але пам'ятайте, лише «нерозумні сміються над гріхом» (Притч. 14: 9), – так говорить Біблія.

Ви можете сказати, що ваші промахи настільки незначні, що не заслуговують на увагу. Але Бог святий і праведний, в Його очах ви згрішили, і між Ним і вами пробігла тінь. Ви відокремлені від Бога, і Він не чує ваших молитов. Всі наші релігійні обряди – ніщо в Його очах. Можете приховувати ваші гріхи, але вам-то не сховатися від них, – так говорить Бог.

Але є у всьому цьому і славний момент: Христос прийняв покарання за наш гріх. У цьому – весь Хрест Христовий. Він помер на хресті за людей – таких, як ви і я, грішників, які зрадили Йому і порушили Його заповіді. Бог взяв всі наші гріхи і поклав їх на Христа, який страждав на тому хресті, і Він став гріхом за нас. Прийняв суд за наші гріхи, прийняв пекло наших гріхів. І якщо визнаєте Його своїм Спасителем, на суді моральна відповідальність за гріхи не ляже на ваші плечі.

Я не прийду на той суд. Так, я грішив, порушував заповіді Божі тисячу разів, але я не прийду на той суд. Мені не доведеться давати звіт. Чому? Тому що Господь Ісус

Вибори-2019: ідеологічна забарвленість кандидатів

Початок статті на сторінці 1

В економічному плані найбільш лівими політиками виявилися Олег Ляшко, Юлія Тимошенко та Вадим Рабінович, яким характерні ідеї протекціонізму та контролю над ринком. Більш правими є Анатолій Гриценко та Петро Порошенко, які говорили про підтримку сильної держави та визначають себе прихильниками ринкової економіки. Найближчими до ліво-ліберального крила є Андрій Садовий (за вимоги розширення прав місцевого самоврядування) та, як не дивно, Юрій Бойко. Останній потрапив в цю категорію, бо просто критикував праві ініціативи влади (як економічні, так і політичні).

Не менш цікавими є дані VoxUkraine про ідеологічні погляди виборців. Для їх визначення і систематизації був створений тест «Український політичний компас», який пройшли майже 18 000 людей. За результатами тесту, найпопулярнішою серед опитаних є ліво-ліберальна ідеологія (46%), за нею йде право-ліберальна (34%). Ліво-авторитарні погляди мають 15% опитаних, а от право-авторитарні – лише 5%. Також особливістю результатів тесту є практично відсутність електорату в крайньому авто-

ритарному (як лівому, так і правому) полі. Хоча VoxUkraine не претендує на науковість і всезагальність дослідження, проте ці результати онлайн-тесту говорять про погляди переважно політично активної молоді.

Сучасний порядок денний дає християнам конкретну можливість світоглядного вираження в цій політико-ідеологічній системі – правий консерватизм, який знаходиться в помірно-авторитарному полі політичних координат. Це має логічне та історичне обґрунтування (ліві були завжди противниками релігійності, що відомо ще з часів Французької революції; саме праві консерватори відстоюють як адекватну економічну політику, так і християнський світогляд, зокрема погляд на мораль).

Звичайно, нам слід виходити з християнських мотивів при голосуванні за того чи іншого кандидата/партію, а тому віруючим слід більше заглиблюватися саме в ідеологічні питання, а також досліджувати програми кандидатів/партій. І врешті-решт прийняти виважене рішення, прийти на вибори та проголосувати, бо ми є громадянами, які також формують майбутнє України.

«Християни для України»

Христос на хресті взяв мою відповідальність на Себе. Він взяв на Себе мій гріх і моє покарання. У цьому слава Божої благодаті і Його милості, які ми все ніяк не можемо усвідомити у всій їхній повноті – глибину милості Божої, висоту Його благодаті й широту любові, бо ж Він хоче сказати тобі й мені: «Я прощаю тобі, ти не прийдеш на суд!» Коли розумієш це, то нарешті спиш спокійно.

Ціна заплачена. Суддя ніколи не скаже: «Виношу тобі вирок», тому що Христос Сам розплатився за твої рахунки. І тепер ти вільний у Христі. Повір у це і радісно йди по життю.

Свобода від влади гріха

По-друге, ми звільняємося від влади гріха. Ісус сказав: «... кожен, хто чинить гріх, є раб гріха» (Ів. 8: 34). А ви хіба не в рабстві у гріха? Хіба ви не раби ревності, гордості, егоїзму, аморальності, азартних ігор, наркотиків, гріховних насолод – хіба гріх не володіє вами?

Може бути, гріх стоїть над тобою як наглядчик із батогом і б'є тебе по спині. Ти заперечуєш: «Я не хотів грішити. Я не хотів брехати, не хотів напиватися. Не хотів зв'я-

зуватися з цією людиною». Але ти у владі гріха, а значить, ти його раб. І кожен раз, коли говориш, що це більше не повториться, ти все одно потім будеш грішити. З віком все це стає тільки гірше і гірше. Ваше серце стає все більше і більше жорстоким, і в кінці вас чекають смерть, суд і пекло.

Але коли пізнаєш істину, істина звільняє вас. Як це здорово! Гріх більше не панує в моєму житті. У ньому тепер Христос, і я день за днем, година за годиною віддаю Йому всі сфери мого життя, і Він приводить його в порядок. Сатана більше не панує в моєму житті, як це було раніше. Гріх більше не керує мною. Правду кажучи, буває, що я оступаюся і падаю, але Христос завжди поруч, Він піднімає мене і обіймає за плечі, – Він любить мене.

Наш Небесний Батько бачить все, що ти робиш. Зараз Він чекає, коли ж ти прийдеш, зрозумієш все і скажеш: «Господи, ось я. Я хочу все почати заново. З цього моменту я хочу бути тільки з Тобою».

Біллі Грем

Мур

Чоловік із дружиною їхали на попутнім автомобілі у село, в якому народилися, вирости і де вже не були довгий час. Автомобіль повільно просувався шосейною дорогою. Швидше їхати він не міг. І не тому, що був вже старенький, а тому, що так звана дорога була із суцільних вибоїн. Машину раз у раз кидало в боки, а то і вверх, і вона наче той «човен в синім морі», як писав колись Шевченко, то «виринала» на горбиках, то «потопала» в ямах. Пасажири дружно клацали зубами, роздивляючись довкіл себе. Добре, що день перед тим пройшов дощ, то хоч пилюки не було. Можна було відчинити вікно і милуватися навколишнім краєвидом.

А навколо дійсно була Божа благодать. Зліва розкинулося поле сіножаті. Висока, до пояса трава легенько похитувалася під подихами вітру. Польові квіти, мов діти з-за плоту, з цікавістю визирали з-за трав'яних стебел. Їхні різнобарвні оченята притягували до себе з неймовірною силою, так і хотілося вийти з автомобіля й увіткнути обличчя в запашні гірлянди квітів, впасти в запашну траву, розкинувши руки, і любоватися білими хмаринками, що пропливали по небі. Праворуч розкинулось інше поле – сіножаті, трава тут вже була викошена. Пасажирам здалося, що їхні ніздрі лоскоче духмяний запах сіна, а може воно так і було.

Там, за рівненькими покосами сіна, зеленіючи, виднілася смуга дерев, а ще далі – село. Через кілька хвилин перед пасажирами схилили голови в привітанні тендітні берізки. На вітрі лопотіли широким листям клени, їх підтримали, зашумівши, осики, розлилися медовими ароматами квітучі липи. Яке чудове місце, – подумали і зітхнули зі сумом пасажири. В їхній уяві відтворилися картини міського життя: розпечений асфальт, гул і дим від машин, юрмище людей, що постійно кудись поспішає. А тут – тиша і благодать, мир та спокій. А повітря! Здається, дихаєш і не надихаєшся...

Тим часом автомобіль, подолавши чергових кілька ям, підїхав ближче.

Але що це? За струнками рядами дерев виднілися якісь моторошні руїни. Вони наче зійшли з кінокартин про страшну війну, чи були наслідками сильного землетрусу.

Пасажири стали пригадувати, що раніше було на місці руїн:

– Ось там стояв склад міне-

ральних добрив, – показав чоловік на шматки цегли, штукатурки, шиферу, каміння і дерев'яні уламки.

– А там був зернотік, комори для збіжжя, а ось там сушарка для зерна, механічна майстерня, – додала його дружина, показуючи сліди від інших будівель і споруд.

– А ось там були корівники, свинарники, – продовжив чоловік.

– А ось там... – все викрикували і викрикували пасажири, розгублено водили очима навкруги, зрідка позираючи то одне на одного, то на місцевого жителя.

Вони не вірили тому, що бачили. Багато з того, що вони перерахували, будувалося на їхніх очах. Та коли навіть після війни чи потужного урагану ще залишалися понівечені дахи і стіни, то тут не

було нічого, лише розриті ями від будівель і споруд.

Пасажири з німим запитанням повернули голови до чоловіка, що їх віз, бо він жив у тому селі:

– Що це?

– Коли розпався колгосп, то все розібрали по своїх обійстях, – став пояснювати той. – Спочатку зерно, худобу і техніку начебто ділили, та згодом накиннулися, як сарана, і хто що зміг, те забрав. Одним словом, розтягнули. А коли вже нічого не залишилося, взяли до дахів, стін і підлог. Отак все до камінчика і розібрали. Возили додому цеглу, камінь, дерево, хто що захопив. Хто мав чим, то цілі гори каміння і цегли натаскав. А хто бідніший, то й так залишився. І знаєте, – розповідач повернув голову до пасажирів, – ті, хто не дуже-то й наробилися в цьому колгоспі, натягнули додому чи не найбільше.

– Ви хочете сказати, накрали? – перепитали здивовані пасажири.

– Ну, можна й так сказати, – погодився водій. – Люди розібрали все до самої землі і навіть фундамент ломами розбили й перевезли додому. Ось тут, – він показав пальцем на місце, біля якого вони саме проїжджали, – була мурована огорожа навколо тракторної бригади. Гарний такий мур. Я ще й сам навіз із нього добрячого каміння. Камінь акуратний, тесаний. То люди накиннулися на цей мур і враз рознесли. Інколи навіть лома до рук не брали.

– А то ж чому? – запитали з цікавістю пасажири.

– Та тому, що коли його будували, то цемент майстри виміняли у людей із села за горілку. Через те цементний розчин вийшов слабенький, ледве не з самого піску. А хіба пісок втримає? Ось тому, коли стали розбирати, то каміння легко відставало, без лома.

Пасажири, здвигнувши плечима, переглянулися між собою і на якийсь час замовкли.

Раптом один із них вигукнув:

– Дивіться, а он там мур ще стоїть! Ще не все, як ви кажете, розтягнули.

Водій глянув у той бік. Там, за березами, дійсно красувалася непогана ще мурована огорожа, правда, простягалася вона не далеко.

– А! Он той, – чоловік скривився, – цей ще стоїть. У нас було дві бригади майстрів, – став пояснювати ситуацію, – перша ота, що їхню огорожу розібрали, бо цемент пропили. А потім, коли залишило-

ся вже небагато будувати, хтось доніс голові колгоспу, як вони той мур будують, і він найняв іншу бригаду зі «штунд», з одних віруючих. А ті роблять на совість. Ото їхня огорожа і стоїть. Міцна дуже. Розчин аж синій, тож і тримає. Пробували розвалити. Та де там, тільки іскри скачуть з-під лома, а мур стоїть, камінь ні з місця. То й дали спокій. Шкода, – зітхнув водій, була б ще машина каменю.

Пасажири, чоловік з жінкою, переглянулися між собою:

– «І все, що тільки чините, робіть від душі, немов Господеві, а не людям», – сказали вони разом у відповідь, словами із Біблії і посміхнувшись в серцях своїх, подумавши: «Слава Богу!»

Вони теж були віруючими, тими, що їх називали колись «штундами».

Микола Мучинський

НОВИНИ

30 березня оголошено днем молитви за президентські вибори

З ініціативи Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій і за підтримки Президента України 30 березня 2019 року оголошено днем молитви і посту

за чесні і мирні президентські вибори.

Про це повідомив голова ВРЦіРО єпископ РКЦ Віталій Кривицький. «Президентські вибори – дуже важлива подія. Нехай піст і молитва кожного громадянина України спричиняться до вибору на посаду Президента людини, яка цього гідна», – зазначається у повідомленні.

Протестантські церкви ще раніше оголосили ініціативу 29 березня звершити молитву з постом за обрання Президента України.

Розвиток державно-конфесійних відносин: відбулася зустріч із Президентом

Президент Петро Порошенко наголосив на важливості продовження стратегії партнерства держави та релігійних організацій і запевнив у дотриманні всіх прав і свобод

громадян України, в тому числі й релігійної свободи.

Зустріч Президента України зі Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій відбулася на запрошення Глави держави 21 березня в приміщенні президентської адміністрації.

Впродовж зустрічі представники різних конфесій мали змогу висловити своє бачення вирішення актуальних проблем сьогодення та подати відповідні пропозиції.

Також під час зустрічі Президент України позитивно розглянув лист-звернення очільників християнських Церков щодо проведення в Україні Дня всенародного покаяння перед Богом, примирення, молитви і посту. Порадившись із присутніми, він визначив 30 березня таким днем і запропонував главам конфесій з цієї нагоди провести спільну молитовну акцію.

Інститут релігійної свободи, Київ

У Нігерії бойовики-мусульмани вбили 120 християн

За останні три тижні число загиблих християн в Нігерії внаслідок нападу бойовиків-мусульман збільшилася до 120 осіб. Про це повідомляє УНІАН з посилан-

ням на Christian Post.

Джихадисти Фулані, які стали більшою загрозою нігерійським християнам, ніж ісламістське терористичне угруповання Боко Харам, в минулий понеділок напали на села Інкірімі, Догоннома і Унгван-Гора в районі місцевого управління Каджуру.

В результаті останньої атаки бойовиків-мусульман знищено 143 будинки, вбито 52 людини і ще десятки поранено. Повідомляється, що нападники розділилися на три групи. Перша з груп обстріляла людей, друга підпалила будинки, а третя переслідувала втікачів. Жертвами нападу стали жінки і діти. Інцидент, який стався в понеділок, став наступним після нападу напередодні в селі Унгван Барді в Каджуру. Тоді було вбито 17 християн і спалено десятки будинків. У перший тиждень березня мусульманські екстремісти вбили понад 30 християн у селі Карамар, підпалили кількабудинків і церкву. Тоді терористи розстріляли 32 людини, які намагалися уникнути пожежі.

Christian Post

Багатодітні сім'ї будуть отримувати допомогу 1700 грн на місяць

Кабінет міністрів ухвалив рішення про запуск з 1 квітня механізму додаткових виплат для багатодітних сімей, які становитимуть 1700 грн на місяць на кожну дитину, починаючи з

третьої, до досягнення нею шестирічного віку.

Відповідне рішення було ухвалено на засіданні уряду в середу. Як заявив міністр соціальної політики Андрій Рева, таким чином уряд реалізує ініціативу президента Петра Порошенка про допомогу дітям у багатодітних сім'ях.

За його словами, виплати проводитимуться на кожну дитину віком до 6 років «з метою поліпшення матеріального стану, створення належних умов виховання».

УНІАН

Смерть Заходу

За останні 500 років історії Західна цивілізація перетворилася на «локомотив людства». У Європі та Північній Америці зароджуються релігійні, політичні, економічні свободи. Там створюють правила гри, за якими закони держави захищають права людини, гарантують недоторканність власності. Завдяки цьому живемо в унікальному світі, аналогів якому не існувало за рівнем заможності, комфорту та безпеки. Цей матеріальний успіх спирався на унікальну ціннісну матрицю християнства. Релігійна ідея стала натхненником Західної культури.

Однак у другій половині XX століття єврейсько-християнський фундамент Західної цивілізації захитався від ударів секуляризму, лівих політичних ідеологій, морального релятивізму. Це викликало занепокоєння у консервативному таборі. Виразником цих настроїв можна вважати американського політичного діяча, ідеолога палеоконсерватизму, старшого радника президентів США Річарда Ніксона, Джеральда Форда, Рональда Рейгана, письменника Патріка Б'юкенена, автора книги «Смерть Заходу». Власне, ця стаття є рефлексією на дану книгу.

Аналіз Б'юкенена надзвичайно актуальний: він допомагає зрозуміти причини західної цивілізаційної кризи.

Аналіз Б'юкенена надзвичайно актуальний: він допомагає зрозуміти причини західної цивілізаційної кризи. Однак книга не позбавлена упередженості автора, який є ідеологом палеоконсерватизму. Цей напрямок американської консервативної думки ставить підозрою до модернізації та прогресу. Тому інколи Б'юкенен надто драматизує ситуацію через свій песимістичний погляд на сучасність. Його опоненти по консервативному цеху – неоконсерватори – поділяють занепокоєння щодо моральної деградації, але категорично не погоджуються з упередженим ставленням до постіндустріальної епохи.

Отже, перейдімо від застережень до самої книги «Смерть Заходу», яку можна було б назвати «Добровільна евтаназія Заходу». Автор зазначає, що Захід не веде боротьбу за своє збереження, не проливає кров за свої ідеали і цінності на фронтах, він покійно капітулює. Та, зрештою, і проливати кров нема де: війна проти Заходу ведеться давно, і полем битви тут є масова культура та масова свідомість. Не потрібно завойовувати силою зброї, коли можна використати віру в культурну революцію 1960-х років. Так, віру! Тому що, якщо не віра лежить в основі вчення, то мали б лежати наука, закони логіки, зрештою закони здорового глузду. Проте нічого подібного не спостерігається. Культурна революція 1960-х не є лагідною революцією, не є толерантною за своєю суттю, вона є агресивною і нетерпимою: кожен, хто, керуючись фундаментальною медициною, публічно назве го-

мосексуалізм психічною хворобою (якою останній і вважали до 1972 року), ризикує бути «удостоєним» титулу – гомофоб і людиноненависник; кожен, хто скаже, що чоловік і жінка мають різні фізичні і психічні схильності до окремих видів трудової діяльності, буде названий сексистом, а хто, подивившись на дані офіційної статистики кримінальних злочинів, зверне увагу на домінування в структурі тяжких злочинів етнічної приналежності, буде обов'язково зарахований до категорії фашистів, нацистів або в кращому випадку ксенофобів.

Війна проти Заходу ведеться давно, і полем битви тут є масова культура та масова свідомість.

У своїй праці автор наводить ті загрози, що вже сьогодні стоять перед Західним світом: депопуляція населення європейського походження, проблема абортів, введення евтаназії, знищення сексуальною революцією природної ролі чоловіка та жінки в традиційній сім'ї – це неповний перелік того, що породила культурна революція на Заході.

Але звідки взялося і чим було породжене явище культурної революції на Заході в 1960-х роках?

Патрік Б'юкенен на Республіканському національному конгресі 1992 року виголосив промову під назвою «Культурна війна». Пет Б'юкенен заявив, що в Сполучених Штатах відбувається велика битва цінностей.

Багатостраждальна Європа в першій половині XX століття була знекровлена двома світовими війнами. Покоління, що пережили ці жахіття, прийняли тверде рішення будувати новий світ без війни, холоду і голоду. Вони чітко заявили, що наступні покоління повинні жити в мирі і матеріальному достатку. Так і сталося. Провідні західні економіки в тісній кооперації вже на кінець 50-х років не просто відбудували світову економіку, а демілітаризували суспільну свідомість, справедливо засудивши будь-які прояви військового вирішення питань у глобальному світі, остаточно зазнали руйнації старі колоніальні імперії, британські, французькі іспанські війська залишали завойовані колись колонії, пацифізм і недопущення нової світової (вже ядерної) війни стали наріжним каменем міжнародної політики.

Смерть і розруха змусили євроатлантичну цивілізацію думати про життя, саме тому післявоєнний період позначений сплеском народжуваності в Європі та США. Це покоління було назване поколінням бебі-буму, саме на його долю припали мир, достаток, остаточна перемога демократії. Автор зазначає, що саме підміна розуміння сенсу свободи, викривлення її первинного змісту призвело до формування розуміння свободи як вседозволеності. Таким чином нова релігія знищує те, що створило західний світ – цінності, і в першу чергу християнські цінності.

Покоління бебі-бумерів звільнилося від «тягаря» в особі батьків, вчителів, церкви. Гроші текли рікою, а авторитет викладачів коледжів падав на очах. Революція розпочалася в кампусах і спочатку мала антивоєнне забарвлення, потім почалося виправдання і «забавлення в райдужні тони» наркотиків. Згодом почалася сексуальна революція, де кожен мав право на статеві відносини з тим, з ким бажає, стать, вік, тощо не мають значення, любов не має упереджень.

Б'юкенен, як свідок подій, дає пояснення такому гіпертрофованому уявленню про любов. Це уявлення було породжене ліною, молодістю і тотальним знищенням сімейних цінностей. Поступово ціле покоління занурювалось у секс, наркотики, бунти і рок-н-рол. Б'юкенен називає це покоління молодими якобінцями, ревізіоністами моралі. Важливо відмітити, що Б'юкенен розкриває всю історію культурної революції і її зв'язки з лівоідейною Франкфуртською школою. Згодом покоління бебі-бумерів починає складати політичну еліту західного світу, оскільки, як ми пам'ятаємо, революція почалася в університетських аудиторіях, тепер культурна революція закріплюється в світських законах Європи, США, Канади.

Важливо відмітити, що Б'юкенен розкриває всю історію культурної революції і її зв'язки з лівоідейною Франкфуртською школою.

Щодо ролі жінки в сучасному світі, то культурна революція зробила свій внесок і тут. Жінку захопили звільнити від «страшного тягаря» – дітей та сім'ї. Безперечно, кожен має право обирати, коли мати дітей, і взагалі чи мати їх. Проте після звернення до психології та медицини стає очевидним, що бажання мати дітей є необхідною ознакою психічного здоров'я. А педагогіка як наука точно вказує нам на необхідність існування повних сімей, де батьки є різностатевими, оскільки процес первинної соціалізації та становлення повноцінної особистості неможливий без ролі чоловіка та жінки разом, і краще, аби цю роль виконували батьки, а не вихователі будинків-інтернатів (при цьому їх ролі ніхто не применшує і навіть більше – їй віддають належне) чи хтось із середовища вулиці. Всі ми знаємо, чим закінчуються для дитини, а потім і суспільства такі контакти.

У сучасному інформаційному просторі активно підігрівається антизахідна риторика, цікаво, що її джерело знаходиться всередині США, Великої Британії, Франції та інших країн-гегемонів періоду колоніальних імперій. «Поневолені, нечисленні, але горді народи» вимагають репарацій за трагічну історію предків. Чи ставили собі це питання ревізіоністи різних культур, чиї блага ними зараз споживаються? Загалом, чи не є заклик до покаяння євроатлантичної культури просто засобом долучитися до її багатств, досягнень, можливостей, тих свобод, які реально існують, а не просто декларуються клептократіями багатьох сучасних держав третього світу?

А що ж Україна? Після повалення влади президента Януковича ми проголосили курс на Європу, керуючись завітом М. Хвильового під назвою «подалі від Москви». Проте вже зіткнулися із вимогами культурного характеру, які диктує нам політична еліта європейських інституцій. «Культурна революція» націлилася на Східну Європу.

Ми можемо бачити морально-етичні наслідки неоякобінських перетворень, можемо зробити власні висновки і наше право на власну думку та захист наших цінностей є природним правом. Можливо, будучи військовим форпостом Європи протягом тисяч років, Україна стане форпостом захисту здорової моралі, сім'ї, повноцінного дитинства, стане новою кров'ю Європи і західного світу в цілому. Рішення приймається сьогодні і буде мати одне з ключових значень для євроатлантичної цивілізації.

Олександр Тараненко

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Боюсь

Боюсь не боятися Бога,
Боюсь засудити людей,
Боюсь без молитви з порога
Вступати у кожен свій день.

Боюсь, коли сили не маю,
Щоб ближніх любити завжди,
Боюсь, коли не помічаю
Чужих вболівань і нужди.

Боюсь я, коли лицемірство
Живе і нема каяття.
Боюсь, коли зрада, блюзнірство
Вростає у наше життя.

Боюсь, коли заздрість пекуча
Підступно заходить в серця,
Боюсь, коли мова співуча
Людей не веде до Отця.

Боюсь я, коли між братами
Стосунки неправда псує,
Боюсь іще більш напівправди,
Туману облесливих тем.

Боятися Бога – це мудрість,
Візьмімо її за взірць.
Боятися Бога – це мужність,
Яку дарував нам Отець.

О. Білобров

Прости, мій Господи...

Прости, мій Господи, що мало
Молитви лине з моїх вуст
За край, в якому я зростала,
За край, в якому я живу.

Прости, що мало я просила
За свій народ, за тих людей,
Яких в дорозі я зустріла,
За покоління молоде.

Нема в хворобах дефіциту,
А я забула за батьків,
Які лишають своїх діток,
В пияцтві гинуть залюбки.

Навколо стільки зла й страждання,
Облич зажурених, сумних...
Доклала мало я старання,
Аби помолитися за них.

Я визнаю свою провину,
Ти ж дай мені в молитві сил.
Мою прекрасну Україну
Прости, помилуй і спаси.

Віра Омельчук

Поклонись

Поклонись Христу розп'ятому,
Українонько моя, –
Ще не раз душа співатиме
Ніжним співом солов'я.

Поклонися Сину Божому –
Облетить зажури цвіт.
В світі злому і тривожному
Не загубиться твій слід.

Над тобою сонце істини
Знов засяє з висоти!
Він Своєю Кров'ю чистою
І за тебе заплатив.

Україно, Україно
Залишайся назавжди,
Підіймайся над руїною,
До Спасителя іти.

Сергій Рачинець

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне,
33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

**СЛОВО
ВЧИТЕЛЮ**

**Християнська
телепередача
«Мир вам»**
www.mirvam.at.ua

**Заочна Біблійна школа
"Емаус"**
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії
для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном:
+380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідectво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49 м.
Бережани, 47501, Тернопільська обл. +380966126096,
slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і
розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас